

———— Cseh Katalin

KÖD-BÁLÁK

Bőrömön érzem a sivárságot
– sivárság selymét selyme hűvösét –
meglehet ők is érzik a kitudottak
egyik szemükben csönd másokban némaság
a szemfenéken hiány hálója leng...

A megalázás s a megalázkodás közti
szintkülönbség olykor lényegi
máskor meg jelentéktelen
osztozunk mi akarva-akaratlan
köd-bálák mélyén a fényeken?

SZOMSZÉDASSZONY

Mire jó egy vérbeli
szomszédasszony?
Együtt kávézásra
pletykálkodásra
lélek-liftezésre
pogácsasütésre
unalomúzásra
közös bevásárlásra
közös semmittevésre
együtt hallgatásra
együtt ácsingózásra
tűzfalak ölelte közudvaron...

Ötven-hatvan év múlva
egy csillagkörúti kávézóban
üldögélünk majd és beszélgetünk
ráérősen hosszan időtlenül

mögöttünk a félhomályban
Csöndné zongorázik
és Csönd úr hegedül...

Leszünk-e még önmagunk
a valamikori régiek?
Földi pletykák már nem jutnak el
hozzánk csupán az égiek.

HELYZETKÉP

Iratcsomag vagy
szekrénypolcon mappa
benne préselt lelked
az idő ott hagyta

Préselt lélek-gyűjtemény
gyönyörködhetsz benne
aztán archiválhatod
ott kinn a védtelenbe'

(Papírvirág illata
papírvékony látszat
papíralapú álmokkal
csak kartonszív játszhat)

REFLEXIÓ

A magány térképe szívemen
vagy utazótáskádban, Istenem?

A keresést, a kiutat,
az el nem apadó kutat,
a forrást, a feltörő vizet,

a kötélén táncoló hitet,
a kifelé nézést, a befelé látást,
a lábujjhegyen érkező áldást,
azt, ami van és nincs között lebeg,
a széteső iszonyt, rettenetet,
az időt: a veszteglőt meg a sürgetőt,
a hangot: elviselhetetlent s a tűrhető,
a bizalmat és az árulást,
a szép mosolyt, az álruhást,
az életet, a lét teljességét,
a sóvárgást: lélek nehezékét...

Leltározd fel hát, mindenem,
csak ne minősíts már, Istenem!